

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

iplos accusabat, se hanc pœnam enormibus peccatis promeruisse, sed hisce omnibus quasi sepositis, Christi promptitudinem intuentur: Ita nos quoque per fidem omnes dubitationes, quæ fortè ex suggestionibus diabolicis de gratia Dei nobis suboriuntur, supprimamus & devincamus. Qui enim hæsitat, similis est fluctibus maris, qui à vento moventur & circumferuntur. Non enim æstimet homo ille, quod accipiat aliquid à Domino, inquit Jacobus c. i. v. 6. 7.

De Secundo.

Sequitur *Christi promptitudo*, quam declarat

1. *Benevolo aspectu.* Non avertit oculos, aut nares obstruit, cum leprosos hosce sibi obviantes cernit, sed recta ad illos progreditur, & miseriam eorum coram intuetur: Ita non avertamus oculos à proximo, quando vel contagioso morbo, vel alio aliquo malo afficitur, ut multi faciunt, vel ex superbia, quâ proximum despiciunt, ut Pharisæus, Luc. 18. v. 11. vel ex invidia, quâ fortunam ipsius torvis oculis aspiciunt, Matt. 20. v. 15. vel ex iracundia, ut Haman, Esth. 5. v. 13. hæc omnia pugnant cum Christiana charitate, 1. Cor. 13. v. 5. 6. Ergò sequere admonitionem Siracidis c. 4. v. 4.

2. *Blando affatu.* Non denegat ipsis auxilium, sedite, inquit, & ostendite vos Sacerdotibus. Si decem hi leprosi eodem modo fuissent affecti, ut Naeman Syrus, 2. Reg. 5. v. 11. 12. respondissent procul dubio: Quid nobis cum Sacerdotibus? hi semel nos iudicarunt leprosos, hanc suam sententiam non mutabunt. Hæc ratione sanitatem nunquam consecuti fuissent, sed obediunt Christo, & præceptum ejus non disputant. Eodem modo & nos agamus, non præscriba-

mus Deo tempus aut modum, sed ipsius arbitrio hæc omnia committamus, qui est adiutor in opportunitatibus, Ps. 9. v. 10.

Hoc obiter notandum, quod verba Christi non uno modo explicentur, sed

1. *Sinistre à Pontificiis*, qui confessionem suam auricularem & clanculariam inde astruere conantur. Sed frustra, vide Psal. 19. v. 13.

2. *Dextre, à nostre Ecclesie Doctoribus*, qui cum Chryostomo ministerii dignitatem hic à Christo indigitatam statuunt. In V. T. Sacerdotibus à Deo injunctum erat, ut lepram cognoscerent, Lev. 13. & 14. & si quis pristinam sanitatem recuperaverat, peculiarem hostiam tenebatur offerre, de qua certa pars etiam Sacerdotibus pro solario deputata erat, Exod. 29. v. 26. hanc ipsis Christus non vult subtrahere, sed ablegat leprosos ad Sacerdotes, ut publicam ministerii autoritatem divinitus ordinatam approbaret & conservaret, ipsique ex hoc miraculo cognoscerent, quod sit verus Messias, de quo talia miracula prædicta erant, Es. 35. v. 5. Inde elicitur, quid auditores suis debeant Pastoribus, nimirum

1. *Reverentiam.* Sunt enim ministri Christi, pro quo legatione funguntur, adeoque qui ipsos audit, Christum ipsum audit, Luc. 10. vers. 16. huc pertinent dicta Scripturæ, Ebr. 13. vers. 17. 1. Timoch. 5. vers. 17.

2. *Beneficentiam*, ut iusta ipsis faciant salaria, & certo tempore exsolvant, juxta Scripturam, 1. Corinth. 9. vers. 7. seqq. Gal. 6. vers. 6.

3. *Ex optatissimo effectu.* Nam inter eundem purificantur. Lepra erat morbus incurabilis, ut supra diximus, 2. Reg. 5. v. 7. Sed Christo nihil est impossibile, præinde

curat hos leproſos absque ullo medicamento, dum enim ad Sacerdotes abeunt, lepra in corpore ipſorum planè evaneſcit. Conſidite ipſi, vos mei, in omnibus neceſſitatibus, nam ſuperabundanter facere poteſt, &c. Ephel. 3. v. 20. Pl. 135. v. 6. Judith. 9. verſ. 4.

De Tertio.

Restat pars tertia, de gratitudine Samaritani, cujus hic deſcribitur

1. *Stimulus.* Nam poſtquam vidit ſe ſanatum, ad Chriſtum revertitur. Nos innumera quotidie accipimus beneficia tam ſpiritualia quàm corporalia æquum igitur eſt, ut ad Chriſtum revertamur, & illi nos ſociemus, à quo beneficia accepimus. Non hinc alios moremur, qui nos ad mundi avia vocant, Sap. 2. v. 1. ſeqq. Sed relicto impiorum conſortio Chriſtum ſequamur, & bene ponderemus, quod paralytico dictum eſt, Joh. 5. v. 14. applicetur huc exemplum Naaman, 2. Reg. 5. v. 15.

2. *Modus.* Declarat enim gratitudinem ſuam dupliciter:

1. *Procidendo,* & hoc ipſo humilitatem cordis ſui exprimit, quæ ad gratiarum actionem vel maximè requiritur. Proinde canamus cum Davide Pl. 115. v. 1. Non nobis Domine, non nobis, ſed nomini tuo da gloriam. Et cum Daniele c. 9. v. 7. Tibi Domine juſtitia, nobis autem confuſio faciei. Nunquam enim ſuperbi Deo placuerunt, ſed humiles inprimis reſpicit, Judith. 9. verſ. 16.

2. *Psallendo.* Nam magnâ voce Deum glorificat, & pro recuperatâ ſanitate ipſi gratias agit, quod & nos imitari debemus, ut graviter horatus pſalter regius Pl. 107. v. 17. ſeqq. & Hiſkias ſuo exemplo nobis

præluceat, Ela. 38. v. 19. 20. gratitudo enim Deo & hominibus accepta eſt, Sir. 38. v. 1. ſeqq.

Nos plerunque contrarium agimus, morbo preſſi querulamur, & vitæ correctionem promittimus, ſed poſteâ, quando ſanitatem priſtinam recepimus, beneficii collati facile oblivifcimus, & ad priora peccata redimus, ut meritò quis cum Moſe nobis exprobet ingritudinem noſtram, Deut. 32. v. 6.

3. *Uſus,* der herrliche Druk / den er davon hat / qui duplex:

1. *Deprædicatio.* Poſtquam enim Chriſtus unicum hunc Samaritanum redire videt, deprædicat ipſius perſeverantiam, & nonne, inquit, decem mundi facti ſunt, ubi ergò ſunt novem? non ſunt reperti qui redirent, ut darent Deo gloriam, niſi hic alienigena. Quibus verbis Chriſtus novem iſtos, qui non reverſi erant, ingritudinis accuſat, Samaritanum verò extollit, quod reverſus Deo gloriam dederit: Ita deprædicabit aliquando noſtram perſeverantiam, & coronam vitæ nobis imponet, Apoc. 2. verſ. 10.

2. *Confirmatio.* Nam ſurge, inquit, & abi, fides tua te ſalvum fecit. Cateri corporalem tantùm ſanitatem reportant: Sed hic Samaritanus, quia grato animo beneficium ſibi exhibitum agnoſcit, ſpiritualem etiam ſanitatem impetrat, & per fidem conſervatur ad ſalutem. Ita qui gratus eſt pro beneficiis acceptis, ad majora Deum invitat, ideò, enim nihil aliud à nobis exigit quam gratias habere pro his quæ nobis facta ſunt, ut pro illa ipſa gratiarum actione ad ampliora danda provocetur, inquit Chryſoſtomus. In omnibus igitur gratias agite, hæc eſt voluntas Dei, 1. Theſſ. 5. verſ. 18. Pfalm.